

Cine este Isus Hristos?

Ce înseamnă El pentru tine?

Mărturia biblică

Matei 16.13-17: „Iar când a venit Isus în părțile Cezareii lui Filip, i-a întrebat pe ucenicii Săi, spunând: »Cine zic oamenii că sunt Eu, **Fiul Omului?**«

Și ei au spus: »Unii, Ioan Botezătorul; iar alții, Ilie; iar alții, Ieremia sau unul dintre profeți«. El le-a spus: »Dar voi, cine ziceți că sunt Eu?« Și Simon Petru, răspunzând, a spus: »Tu ești **Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu**«.

Și Isus, răspunzând, i-a spus: »Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.«”

Matei 17.5: „Pe când vorbea el încă, iată, un nor luminos i-a umbrat; și iată un glas din nor, spunând: »Acesta este

Fiul Meu Preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea;
de El să ascultați!«”

Versetele citate ne descriu mărturia diferiților oameni despre Isus Hristos. Aici citim și ce spune Domnul Isus despre Sine Însuși, și ce mărturisește Tatăl despre El.

Cu adevărat, de întrebarea: „Cine este Isus Hristos?” depinde de fapt *totul*. Dar și *tu* care întrebare este mai importantă pentru *tine* și pentru *mine*? Aceasta este întrebarea: „Ce înseamnă El pentru *tine* și pentru *mine*?”

1. Mărturia oamenilor

Cine este Domnul Isus, aceasta nu depinde de părerea noastră. Vedem aici diferiți oameni. Unii spun că El ar fi Ioan Botezătorul, alții gândesc că El ar fi Ilie, iar alții L-au considerat a fi Ieremia sau unul din ceilalți proroci. Domnul a rămas și rămâne Același, indiferent ce au spus ei atunci despre El, sau de ceea ce spune fiecare dintre noi astăzi despre El. Oamenii, despre care este vorba aici, nu aveau o părere rea despre Domnul. Ei nu spuneau, așa cum mulți oameni îndrăznesc astăzi să spună, de exemplu: „El nu a existat niciodată!” Ei nu puteau afirma așa ceva, căci toată țara vorbea despre El. Și oamenii din zilele noastre de asemenea odată nu vor mai putea spune așa. Aici nu sunt amintiți vrăjmașii Domnului, care spuneau despre El, că El ar fi un înșelător, El hulește pe Dumnezeu și El ar fi unul care mănâncă cu lăcomie și este un băutor de mult vin. Nu, aici sunt numiți numai aceia care au dat o mărturie bună despre El.

Domnul Isus Însuși Se numește Fiul Omului, deci ca unul care a fost născut dintr-un om și este moștenitorul lui. Doresc să revin imediat la aceasta. Dar ce har minunat este în faptul că El, despre care Petru spune: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu”, și despre care Tatăl mărturisește: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea”, spune despre Sine Însuși, că El este Fiul Omului și apoi întreabă: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?”

Părerii bune și totuși false

Și apoi vin răspunsurile: unii au zis, că El ar fi Ioan Botezătorul. Aceasta nu era o mărturie rea! Domnul Însuși a spus că Ioan era cel mai mare dintre toți oamenii născuți până atunci. Alții au spus, că El ar fi Ilie. Noi știm că Ilie era cel mai mare proroc. Cine a făcut minuni și semne ca el? Cine putea spune: „La cuvântul meu nu va ploua trei ani și jumătate, și numai când eu voi zice va începe iarăși să plouă”? Cine în afară de el a lăsat să coboare foc din cer? Da, Ilie a fost cu adevărat cel mai mare proroc. Dumnezeu a recunoscut această mărturie, prin aceea că El nu l-a lăsat să moară, ci într-un vârtej de vânt l-a înălțat la cer. Ce sfârșit minunat!

Alții au zis, că El ar fi Ieremia sau unul din ceilalți proroci. Dacă citim prorociile sau Plângerile lui Ieremia, atunci găsim foarte multe concordante între el și Domnul Isus. Așa citim în Plângerile lui Ieremia, cum Ieremia a suferit împreună cu poporul și imediat simțim Duhul lui Hristos, care vorbea prin el și exprima ce a simțit Domnul, atunci când El era aici pe pământ. Dar dacă comparăm afirmațiile lui Ieremia cu simțămintele Domnului, care ne sunt descrise de Duhul Sfânt în evangheliile, dar în mod deosebit în Psalmi, atunci vedem ceva în cuvintele Sale și în simțămintele Sale, care depășesc cu mult ceea ce găsim la Ieremia. Atunci vedem diferența. „Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor” (Psalm 45.2) – „Toată ființa Lui este plină de farmec” (Cântarea Cântărilor 5.16).

Da, erau lucruri mari, ce spuneau acești oameni despre El, și totuși prin aceasta ei au dovedit că ei nu L-au cunoscut. Se pot relata cele mai frumoase și cele mai mari lucruri despre Domnul Isus, dar atâta timp cât nu-L cunoști, așa ca Petru, care a mărturisit: „Tu ești Fiul Dumnezeului celui viu!”, cât timp această mărturie nu o poți da cu toată inima, nu-L cunoști. Atunci nu vom avea parte de El, și cunoașterea noastră despre El va schimba lucrurile pentru noi așa de puțin, ca și cum noi niciodată nu am fi auzit despre El, sau ca și cum am fi spus: „Nu mă interesează persoana Lui”. Căci pentru a avea parte de El, trebuie să primim o descoperire din partea Tatălui despre cine este El. Și dacă Domnul întreabă aici pe ucenici și ei Îi relatează ce spun oamenii despre El, atunci urmează după aceea întrebarea cea mai decisivă dintre toate: „Cine ziceți voi că sunt Eu?” Nu vrem noi să ne punem *personal* această întrebare a întrebărilor: Cine este Isus Hristos pentru *mine*?

Isus, Mântuitorul meu?

Vreau să vorbesc cu plăcere despre ce a devenit El pentru mine și pentru fiecare care Îl cunoaște.

În primul rând El a devenit pentru mine și pentru noi Mântuitorul nostru. El a devenit Isus. Isus înseamnă: Iehova este mântuirea. Așa L-am cunoscut noi, atunci când am venit cu vina păcatelor noastre la Dumnezeu, și când Dumnezeu Tatăl ne-a îndreptat spre El și a zis: Acesta este Isus, aceasta înseamnă, acolo se găsește mântuire, aceasta este Mântuirea Mea, Mântuirea lui Dumnezeu. Atunci L-am cunoscut ca Salvatorul, Salvatorul păcătoșilor pierduți. Am văzut că El a revelat inima Tatălui, în care se găsește har pentru oamenii pierduți, pentru păcătoși.

Îl cunoști și tu așa? Doresc să te întreb aceasta, pe tine și să vă întreb pe voi toți. Și tu, care încă nu ai iertarea păcatelor, trebuie să-L cunoști pe Domnul Isus ca Salvator, căci altfel vei merge la pierzare pentru veșnicie. „În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”, se spune în Faptele Apostolilor 4. Aceasta o spune Dumnezeu!

O părere corectă despre Hristos – și totuși pierdut

Dacă tu nu ai cunoscut pe Domnul Isus ca Salvator, ca Mântuitor, ca Fiul al lui Dumnezeu, care a mers la crucea de pe Golgota, pentru ca acolo să moară în locul nostru, ca să ne câștige viața veșnică, atunci vei merge în pierzare veșnică, cu toată cunoașterea și părerile bune pe care ai putea să le ai despre El. Tu ai putea chiar să fi convins, că El este Fiul lui Dumnezeu, da, Dumnezeu Însuși (și El *este* Dumnezeu Însuși, „Dumnezeu preamărit în veșnicie”, „Dumnezeu, revelat în carne”, așa cum se spune în Romani 9.5 și 1 Timotei 3.16). Cu toate că ai o astfel de convingere, tu poți merge în pierzare!

Gândești tu, că diavolul nu știa cine este Domnul Isus? În evanghelia după Matei capitolul 8, demonii spun că El este Fiul lui Dumnezeu (versetul 29) și în evanghelia după Marcu 1.24 ei Îl numesc „Sfântul lui Dumnezeu”. Și ei știu mai mult chiar, căci ei Îi spun: „Ai venit să ne pierzi (înainte de vreme)?” Ei știu deci că Domnul Isus va judeca curând, nu numai pe oameni, ci și pe diavolul și pe toți demonii lui. Ei știu cum va fi sentința: „Vor fi chinuiți zi și noapte, în vecii vecilor” (Apocalipsa 20.10). Și cu toate acestea nici diavolul și nici unul din demonii lui nu vor fi salvați. Pentru ei este pregătit iazul de foc, și ei vor rămâne veșnic în el. Și împreună cu ei vor fi acolo toți cei care nu-L cunosc pe Domnul Isus ca Salvator și Mântuitor personal, indiferent de gradul de cunoaștere pe care l-au putut avea despre El. Pierduți sunt toți care nu L-au primit, pe Cel care în harul nemărginit a mers la crucea de pe Golgota, cu toate că El era Dumnezeu, care în harul nemărginit a devenit Om adevărat, ca să poată muri pentru oameni, și care a mers la cruce și a murit acolo, pentru ca orice om de pe pământ să poată fi mântuit. În 1 Timotei 2.6 se spune: „care S-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare pentru toți”.

Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu

Cine este Isus Hristos pentru *tine*? Cum Îl cunoști *tu*? Petru spune aici, ce a fost El pentru el: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu”. Și apoi Domnul îi spune: „Nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” Hristos este Cel uns de Dumnezeu, în care va fi revelată mântuirea lui Iehova. Și Cel care a fost uns de Dumnezeu, ca să fie acest Salvator, acest Mântuitor, este Fiul Dumnezeului celui viu.

Noi avem nevoie de o descoperire din partea Tatălui

Că El este Fiul Dumnezeului celui viu, aceasta este o cunoaștere pe care numai Tatăl o poate da. În Matei 11.27, Domnul spune: „Nimeni nu cunoaște pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște pe Tatăl, afară de Fiul”. Deci dacă nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, atunci un om Îl poate cunoaște numai dacă Tatăl ni-L descoperă. Și tocmai aceasta vrea Tatăl să facă, dar numai pentru aceia care Îl iubesc și Îl recunosc. Tatăl nu o face pentru lume și nici pentru aceia care Îl leapădă și se unesc cu cei care L-au răstignit pe cruce și au zis: „Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi” (Luca 19.14).

Tatăl Îl descoperă *numai acelora* care Îl iubesc și *de aceea* doresc să-L cunoască.

Dacă un păcătos pierdut se îndreaptă spre Dumnezeu și mărturisește că el este pierdut și are nevoie de un salvator, atunci Tatăl îi arată pe Fiul Său ca Salvatorul care a mers la cruce, ca să devină Salvatorul și spune apoi întrucâtva: „Du-te la El, du-te la adevăratul Iosif și fă ce îți

spune El. El îți va da hrana, prin care sufletul tău primește viața” (compară cu Geneza 41.55). Cine va merge la El și Îl va primi ca Mântuitor, acela primește iertarea păcatelor și viața veșnică. Astfel *toate* nevoile conștiinței și inimii sale vor fi satisfăcute. Cine a cunoscut pe Fiul în felul acesta și prin aceasta a ajuns să-L iubească, aceluia Tatăl vrea să-i descopere apoi toată gloria Fiului, în măsura în care noi putem s-o înțelegem. Dacă apoi am ajuns așa de departe, atunci vom putea înțelege multe; căci Biblia ne spune în 1 Ioan 5.20: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel adevărat. Și noi suntem în Cel adevărat, adică în Fiul Său Isus Hristos. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică.”

Nu, această înțelegere nu se obține cu mintea, pe care Dumnezeu a dat-o omului în creație și pe care fiecare copil o primește la nașterea sa prin descendență.

Pricepere prin nașterea din nou și prin Duhul Sfânt

Este o pricepere pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin nașterea din nou și pe care noi o avem deci abia de la nașterea din nou. Ea este viața nouă, pe care Dumnezeu ne-o dă în momentul în care Duhul Sfânt ne aduce în situația să ne convertim, să ne mărturisim păcatele și vina înaintea lui Dumnezeu. În momentul acesta Duhul Sfânt trezește în noi o viață nouă prin nașterea din nou, o viață care este capabilă să cunoască pe Domnul Isus. Și când apoi avem pace cu Dumnezeu, primim Duhul Sfânt, pe care Tatăl și Fiul ni-L trimit ca să locuiască în noi ca putere divină, sau mai degrabă ca *puterea* divină, căci El este Dumnezeu Însuși, care lucrează în viața nouă și o face capabilă să înțeleagă această adâncime. În 1 Corinteni 2 citim cum Dumnezeu ne-a descoperit gândurile Sale și cu privire la Fiul Său. Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu, care locuiește în fiecare credincios care a primit Evanghelia deplină, Se face una cu acela în care locuiește. Dar deoarece El este Dumnezeu Duhul Sfânt, este în stare să înțeleagă adâncimile lui Dumnezeu. Și El ni le descoperă, deoarece El S-a făcut una cu noi. El a descoperit aceste adâncimi cu cuvinte spirituale, pe care noi le putem înțelege, „comunicând lucruri duhovnicești prin mijloace duhovnicești” (1 Corinteni 2.13). În harul Său El a lăsat aceste cuvinte să fie scrise, pentru ca noi să avem Cuvântul lui Dumnezeu scris, în care noi putem cunoaște adâncimile și gloriile Persoanei minunate ale lui Isus Hristos. Ce lucruri minunate primim noi atunci! Am citit în Matei 17 ce a spus Tatăl în general despre El: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea”. Vă puteți imagina întrucâtva ce înseamnă aceste cuvinte? Potrivit cuvintelor Sale El este Fiul Omului, care a devenit cu adevărat Om, un om ca noi (Scriptura spune: „născut dintr-o femeie”), cu excepția păcatului (Galateni 4.4; Evrei 4.15). El primește mărturia de la Tatăl: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea.”

2. Mărturia lui Hristos Însuși: Fiul Omului

Ce vrea să spună de fapt expresia „Fiul Omului”? Un fiu descinde din părinții săi și ca urmaș moștenește de la părinții lui tot ce posedă ei, dar și tot ce ei datorează. Aceasta este așa și în legislația germană. Copiii moștenesc nu numai averea părinților, ci și datoriile lor. Exact aceasta vrea să spună expresia „Fiul Omului”. El este Fiul veșnic al lui Dumnezeu, însă nu ca fiu în sensul obișnuit, așa ca și cum El ar ocupa un loc subordonat față de Tatăl Său. Dacă noi

aplicăm expresiile „fiu” și „tată” la Dumnezeu, atunci noi nu avem voie să le înțelegem în sensul relațiilor pământești ale unui *copil* cu tatăl. Un copil este născut mai târziu decât tatăl său, el descinde din el și trebuie să se uite cu respect la el, deoarece tatăl are autoritate asupra copilului. În cadrul Dumnezeirii expresiile „Tată” și „Fiu” se referă la o relație de dragoste care există între Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. Această relație corespunde relației unui tată cu fiul său. El, Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Dumnezeu Fiul, care este subiectul dragostei toate și plăcerii întregi a Tatălui (Proverbe 8.31; Ioan 1.18), a venit pe pământ, ca să devină Om adevărat, și așa ca Om să stea aici înaintea ucenicilor Săi. El Se denumește categoric ca „Fiu al Omului”, și prin aceasta ca moștenitor al tuturor binecuvântărilor, tuturor făgăduințelor, dar și al întregii datorii a oamenilor. Și apoi El întreabă: „Dar voi, cine ziceți că sunt Eu?”

Nu numai Moștenitor, ci și Judecător

Cândva El va veni într-o cu totul altă înfățișare. Atunci El va veni pe norii cerului. Și o mie de ani după aceea Îl vedem în Apocalipsa 20 șezând pe marele tron alb. Fața Lui va fi atunci așa fel că cerul și pământul vor fugi dinaintea Lui. Atunci El nu va mai întreba: Ce gândești tu, sau ce spui tu, cine sunt Eu? Când Domnul Isus va veni pe norii cerului, atunci El Se va arăta așa cum ni-L descrie Apocalipsa 1 și 19: „Fața Lui era ca soarele când strălucește în puterea lui.” „Ochii Lui sunt ca para focului.” „Din gura Lui iese o sabie ascuțită, cu două tăișuri.” Gândiți voi că atunci El va întreba pe cineva, cine gândește el că El este? Atunci va fi clar înaintea ochilor tuturor. Când El va sta pe marele tron alb și fața Lui va fi așa de înfiorătoare, că cerul și pământul vor fugi dinaintea Lui (Apocalipsa 20.11), ne putem noi imagina că El va mai întreba atunci pe cineva cine este El?

„Cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că El răsplătește pe cei care Îl caută” (Evrei 11.6). Dacă citim Geneza 1, atunci noi nu găsim acolo că Dumnezeu începe să explice cine și ce este El, ci acolo se spune simplu: „La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul”. Cine este Dumnezeu? Dumnezeu este Dumnezeu! Creatura trebuie să recunoască simplu, că El este Dumnezeu și că El stă deasupra ei ca și Creator al ei, ca Cel Atotputernic și Cel Atotștiutor. El stă nemărginit de sus deasupra noastră, că noi niciodată nu vom putea să-L cunoaștem și să-L înțelegem, numai dacă El Se pleacă spre noi și ni Se descopere. Numai atunci noi putem cunoaște pe Dumnezeu. Când Domnul Isus Se va arăta în glorie, atunci El nu va mai întreba ce gândesc oamenii. El va sta atunci înaintea lor în puterea și gloria Sa. Toți morții vor sta înaintea tronului Său, cei mari și cei mici. Atunci El nu va începe să explice, cine este El, ci îi va judeca după lucrările lor. Și nimeni nu va cuteza să-L întrebe: „Cine ești Tu?”, căci ei vor ști cine este El, pentru că vor vedea gloria Sa.

Omul Hristos Isus, care S-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare

Atunci, când El a fost pe pământ și a mers la cruce, și acum, în timpul actual, când El este încă lepădat de lume, El întreabă: „Voi, cine ziceți că sunt Eu?” Desigur, El a întrebat mai întâi pe ucenici: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” Dar El a întrebat mai departe: „Dar voi, cine ziceți că sunt Eu?” (Marcu 8.28,29) Căci în timpul actual este de însemnătate decisivă ce gândim *noi* despre El. O, da, El ni Se prezintă ca „Fiu al Omului” și în evangheliile Îl vedem mergând la cruce ca Om adevărat. În 1 Timotei 2.6 aceasta este exprimată astfel:

„Omul Hristos Isus, care S-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare pentru toți.” Nu este aceasta minunat? În capitolul 3.16 al aceleiași epistole stă scris, că El este Dumnezeu revelat în carne. El a fost născut ca un copil mic și a fost pus într-o iesle. Dar îngerii jubilau: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui! Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul!” (Luca 2.14,11). Și magii din răsărit au venit ca să dea mărturie despre cine era Copilul mic, neajutorat. El era Fiul Omului. El era Om adevărat, și El a mers la cruce, ca acolo să ocupe locul omului. El a fost atârnat pe cruce de către oameni și a murit acolo ca om. Ah, oamenii nu au văzut ce Tatăl ne-a descoperit acum: El a murit numai de aceea, pentru că El Și-a dat de bună voie viața, pe care nimeni nu I-o putea lua.

Răstignit în slăbiciune – făcut mai prejos de îngeri

Ei au văzut numai că El a murit. Da, pentru ei părea chiar, că El ar fi fost un om *slab*. El a murit așa de repede, că ei s-au mirat că El murise deja ca urmare a suferințelor crucii, așa gândeau ei (Marcu 15.44). Așa atârna El acolo ca simbol al slăbiciunii, ca simbol al omului, da, al omului cel mai neînsemnat, pentru care aici nu era nici un loc și care nu era tolerat de ceilalți pe pământ. Toți strigau: „Ia-L pe Acesta!” El nu a avut pe nimeni, care să rămână cu El. Chiar și puținii lui prieteni L-au lăsat singur. Unul dintre ei L-a trădat și L-a vândut pentru treizeci de arginți. Un altul, unul din cei mai apropiați ai Lui, a spus cu jurământ: „Nu cunosc pe Omul acesta!” Și toți ceilalți s-au depărtat de El. Frații Lui s-au ridicat împotriva Lui și nu L-au crezut. Cu totul singur atârna acolo, și lumea întreagă striga: „Ia-L pe Acesta!” (sau: La o parte cu Acesta!) (Luca 23.18). Chiar și Dumnezeu S-a îndepărtat de El. El a strigat către Dumnezeu: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27.46). Dar El nu a primit nici un răspuns. Cerul s-a acoperit, s-a făcut întuneric pe pământ. El atârna singur acolo, total singur. A fost vreodată un „om” mai adevărat decât El? El a fost Omul cel mai de jos, părăsit de toți și nerecunoscut de toți, nu a fost acceptat de nimeni. Așa a atârnat El acolo, și până astăzi așa Îl prezintă Dumnezeu pe Domnul Isus în evanghelii: ca Cel expulzat, pe care nimeni nu-L voia. Și apoi El adresează fiecăruia dintre noi întrebarea: „Cine zici tu că este Isus Hristos?” De răspuns depinde viitorul veșnic al fiecărui om, și anume de răspunsul pe care omul îl dă cu adevărat la această întrebare!

Încununat cu glorie și onoare

El atârna acolo pe cruce. Dumnezeu, care acolo Și-a ascuns fața de El, a arătat după trei zile cum gândește El despre El. El L-a înviat dintre morți, L-a primit în glorie și I-a dat un loc la dreapta Sa și a spus: „Șezi la dreapta Mea până îi voi pune pe vrăjmașii Tăi ca așternut al picioarelor Tale!” (Evrei 1.13).

Să-L primești astăzi ca Mântuitor și Domn

Începând din momentul acela Tatăl pune întrebarea: „Ce gândești *tu* despre Fiul Omului, care de bună voie a luat locul acesta la cruce?” Și dacă tu nu primești pe acest Discreditat acolo la cruce, de care nimeni nu voia să știe ceva, ca *Salvator* al tău, tu nu vei putea fi mântuit! Dacă tu pe Cel care atârna acolo părăsit, ca simbol al slăbiciunii, ca simbol al unui

om care a căzut în mâinile vrăjmașilor lui, ca și cum El nu ar fi putut să Se apere de ei, dacă tu nu-L iei ca *Domn*, ca pe Acela care hotărăște asupra ta, care are drept asupra ta, atunci nu poți fi salvat. „Acesta este cuvântul credinței, pe care-l predicăm. Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, vei fi mântuit” (Romani 10.8b-9).

Această condiție o pune Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să-L primești ca *Salvator* și să-L primești ca *Domn*, ca Stăpân, ca pe Acela căruia trebuie să-I slujim. Aceasta este prioritatea.

Cândva toți vor trebui să recunoască domnia Sa

Va veni odată ziua în care fiecare va trebui să recunoască aceasta. Tatăl nu Se va odihni, până când fiecare creatură va face aceasta. Chiar și diavolul și demonii lui vor trebui să recunoască aceasta și vor trebui să se plece și să mărturisească că El, Fiul Omului, este Domn. Cei necredincioși, care au murit (căci cei credincioși nu vor mai fi atunci în mormânt), își vor pleca de asemenea genunchii înaintea Domnului Isus și vor trebui să recunoască că El este Domn. Același lucru este valabil și pentru toți cei care apoi vor trăi pe pământ în Împărăția de o mie de ani. Dacă vor îndrăzni să se răzvrătească împotriva Lui și împotriva autorității Lui, atunci ei vor fi omorâți imediat. În fiecare dimineață va avea loc judecata (Psalm 101.8). Și după aceea (Apocalipsa 20) vor sta înaintea marelui tron alb, pentru ca din gura Lui să primească sentința și să fie trimiși de El în focul veșnic. Acela, care va sta acolo pe tron și despre care am auzit că fața Lui va fi așa de îngrozitoare, că cerul și pământul vor dispărea dinaintea Lui, va fi Omul Hristos Isus. Faptele Apostolilor 17.30-31 spune: „Dumnezeu, deci, trecând cu vederea timpurile de neștiință, poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca după dreptate pământul locuit (lumea), prin Omul pe care L-a rânduit și despre care a dat tuturor o dovadă de netăgăduit prin faptul că L-a înviat dintre cei morți”.

Domnul Isus va sta atunci pe tron *ca Om*, și înaintea Lui *ca Om* își vor pleca toți genunchii, și înaintea Lui *ca Om* fiecare va trebui să mărturisească că El este Domn. Puterea lui Dumnezeu va lucra aceasta. Însă acum Dumnezeu vrea să fie deja așa și El a făcut aceasta o condiție preliminară pentru mântuirea noastră, pentru ca noi s-o facem de bună voie. Dacă cineva a primit pe Domnul Isus ca pe Singurul care ne poate scăpa de judecata veșnică, pe El, Cel care atârna acolo pe cruce aparent neputincios, dacă El este recunoscut ca singurul Stăpân, al cărui sclav sunt și al cărui sclav vreau să fiu, atunci vine Dumnezeu și ne spune cine este Omul acesta. Dar El ne spune mai întâi ce este Fiul pentru El.

3. Mărturia Tatălui

„Acesta este Fiul Meu Preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea!”

Tatăl ne face cunoscut, că Fiul este Preaiubitul inimii Sale, El este Fiul Său preaiubit în care Și-a găsit plăcerea (Matei 3.17). El ne spune: „Acesta este Fiul dragostei Mele. Și Eu v-am luat și v-am strămutat în Împărăția Fiului dragostei Mele. Voi ați fost făcuți plăcuți în El, și toate binecuvântările, pe care inima Mea și le-a imaginat să vi le dea, Eu vi le-am dat în Domnul Isus. Numai în El le puteți găsi!” (compară cu Coloseni 1.13 și Efeseni 1.3). Ah, Tatăl face aceasta, pentru ca în toate felurile imaginabile ochii noștri să fie îndreptați spre

Domnul Isus. *Pe El* trebuie să-L privim, căci inima Tatălui este umplută cu El și Își găsește toată desfătarea în El. Și noi vom fi la fel, de îndată ce Îl vom vedea. Noi vom fi atunci desăvârșit de fericiți și vom putea ocupa cu adevărat poziția de copii ai lui Dumnezeu, de copii cu care Tatăl poate vorbi despre ceea ce umple inima Sa. De aceea Dumnezeu începe atunci să ne facă cunoscut din Cuvântul Său cine este Domnul Isus. „În El Mi-am găsit plăcerea”. Dar după această expresie rezumativă, care ne lasă să vedem cât de minunată trebuie să fie Persoana aceasta, care umple deplin inima lui Dumnezeu și în care Tatăl Își găsește toată satisfacția, El începe să descrie cine este Domnul Isus și ne prezintă gloria Sa. Ea ne este descrisă începând cu Geneza 1.1 și până în ultimul verset din Geneza 22.

Biblia ca mărturie a Tatălui despre Fiul Său

Cine este Isus Hristos? Aceasta ar putea sta ca titlu deasupra Bibliei, deoarece ea ne descrie gloria Sa. Deja în modelele Vechiului Testament ea începe să-L descrie pe El și lucrarea Sa minunată de la cruce. Nu în toate modelele, dar în cele mai multe dintre ele ne este prezentată această lucrare. Să luăm de exemplu cartea Exod și cartea Levitic. În multe imagini Tatăl descrie gloria Fiului Său și a lucrării Sale. Dacă începem să studiem cu inima aceste cărți, atunci ne putem ocupa multe săptămâni și luni numai cu gloria Persoanei Sale ca Om pe pământ și gloria lucrării Sale la cruce și să studiem toate aspectele diferite ale acestei lucrări. Astfel vom fi umpluți tot mai mult cu admirație, când vom vedea toată măreția acestei lucrări.

O jertfă de mâncare desăvârșită

Să ne gândim de exemplu la Levitic 2. Acolo ne este prezentată viața Domnului ca Om adevărat pe pământ și se pare ca și cum Dumnezeu nu ar avea suficiente cuvinte ca să ne descrie gloria Sa. Da, El era cu adevărat Om, căci jertfa de mâncare era constituită din floarea făinii. În Isaia 4.2 El, Odrasla Domnului, este denumit ca rod al pământului. Floarea făinii era partea cea mai curată a grâului, care creștea pe pământul acesta. Însă floarea făinii din jertfa de mâncare era unsă și amestecată cu untdelemn. La aceasta se adăuga tămâia, care vorbește despre o glorie deosebită – harurile deosebite ale Domnului -, care sunt prea înalte pentru înțelegerea noastră și pe care numai Tatăl le poate savura. Și cu toate acestea Tatăl ne face să înțelegem ceva din ceea ce El a văzut la El, atunci când El era pe pământ. Îl vedem apoi ca cea mai curată floare a făinii, desăvârșit de curat. Toată viața Lui, tot ce El era, toată ființa Lui, natura Lui ca Om pe pământ, totul era desăvârșit. Nu exista nimic în dezechilibru. Nu exista nimic mai fin. Nici cea mai mică necurăție nu era în El. Ochiul pătrunzător al lui Dumnezeu, ochiul Aceluia dinaintea căruia nimic nu este ascuns și înaintea căruia toate lucrurile sunt goale și descoperite, nu a văzut nimic ne curat, ci a văzut numai scumpătați în acest Om desăvârșit, în Ființa Sa umană desăvârșită pe pământ.

Dar la aceasta se adăuga untdelemnul, simbol al Duhului Sfânt (Zaharia 4.1-6). Și aceasta vorbește despre ceea ce era El ca Om pe pământ și arată spre desăvârșirea Sa. Tatăl vorbește despre El în diferitele forme de jertfe de mâncare, așa cum El S-a dovedit a fi aici pe pământ în greutățile și încercările vieții. Prin ce încercare nu a trecut Domnul Isus? Au venit încercări din toate părțile. Ce încercare trebuie să fi fost pentru inima Lui curată, pentru natura Lui curată, să vină în contact cu păcatul, să trăiască într-un mediu marcat în totalitate de păcat, să vină în contact cu oameni care erau păcătoși și voiau răul, așa că Domnul Isus a trebuit să

spună cu durere: „În timp ce Eu îi iubesc, ei Îmi sunt vrăjmași ... Ei Mi-au răsplătit cu rău pentru bine și cu ură pentru dragostea Mea” (Psalm 109,4+5)!

Ce încercare era pentru El, Cel fără păcat, care nu a păcătuit, să fie dus de Dumnezeu la cruce pentru ca acolo să ia asupra Sa păcatele alor Săi! Ce trebuie să fi fost pentru El, să fie acolo făcut păcat! El, cel care nu a cunoscut păcatul, a fost făcut păcat, ca și cum El ar fi avut o natură rea. El, Cel care totdeauna era în părtășie cu Tatăl, a fost părăsit de Dumnezeu, așa că a trebuit să strige: „Pentru ce M-ai părăsit?” Ce încercare! Ce suferință! Tatăl ne prezintă aceasta în simbolurile Vechiului Testament, pentru ca noi să trebuiască să vedem că în toate încercările, prin care Domnul a trebuit să treacă, s-a arătat numai desăvârșire. Nici o singură necurăție, nici o singură slăbiciune, ci numai desăvârșire, oriunde ai fi privit. Aceasta era ceea ce Tatăl vedea, și aceasta era ceea ce au văzut și oamenii, chiar dacă numai în chip slab, oameni care puteau spune: „Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor. Harul este turnat pe buzele Tale” (Psalm 45.3). În tot necazul, în timp ce El atârna pe cruce și știa ce trebuia să vină asupra Lui, și în timp ce El trebuia să suporte și suferințele trupești, El Și-a luat totuși timp să Se gândească la Maria și la Ioan și să le vorbească, să se gândească la vrăjmașii Lui și să Se roage: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Ce desăvârșire! Tatăl vrea să ne prezinte aceasta, pentru ca noi să putem răspunde mai bine la întrebarea: „Cine este Isus Hristos?”

O jertfă de ardere de tot desăvârșită

Ai văzut tu ceva din gloria Sa? Ai cercetat tu Cuvântul lui Dumnezeu, ca s-o vezi? Tatăl vrea să ni-L prezinte.

Vedem jertfa sângerândă. Vedem cum jertfa de ardere de tot este cu totul desăvârșită. Vedem cum dragostea Domnului Isus este desăvârșită, după sentința lui Dumnezeu Cel sfânt și drept, cum adevărul Său este desăvârșit, cum sfințenia Sa este desăvârșită, da, cum *totul* la El este desăvârșit, fără cea mai mică umbră, fără vreo lipsă, fără vreun cusur, desăvârșit în toate părțile. Nu este minunat să vezi dragostea Domnului Isus, dreptatea Sa, Sfințenia Sa și harul Său? Pe lângă toate acestea trebuie să ne gândim: această Persoană minunată este Mântuitorul *meu*. Salvatorul meu este Acesta, Cel care este așa de minunat. El este Cel care m-a salvat din pierzarea veșnică și care acum este Stăpânul și Domnul meu, nu, mai mult chiar: El este Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine (Galateni 2.20). Nu este minunat să-L vedem așa?

Jertfa de pace – părtășie cu Tatăl

Și apoi Tatăl ne lasă să-L vedem ca Acela prin care avem părtășie cu Dumnezeu (Levitic 3.7,8).

Când ne preocupăm în felul acesta cu Domnul, cât de prețios devine El atunci pentru inimile noastre! Este imposibil ca un credincios să se preocupe cu Domnul Isus, fără ca inima lui să nu fie atrasă de gloria Sa și fără ca Persoana Sa să nu devină mare pentru el. Este imposibil aceasta, căci *tot* ce vedem la El este minunat și prețios. El nu dezamăgește niciodată, El ne devine permanent tot mai minunat și mai prețios și tocmai aceasta dorește inima noastră ca El să fie. Ceea ce noi găsim la El este tocmai ceea ce inima noastră are nevoie ca să fie satisfăcută pe deplin. În El găsim satisfacerea tuturor nevoilor naturii noastre noi, așa că pentru inima noastră există deplină îndestulare, pace și bucurie când Îl privim. El devine tot

mai mare pentru noi și inima noastră devine tot mai plină de El. El ne devine tot mai prețios, deoarece noi vedem la El ce dorește inima noastră nouă să vadă și tot ce corespunde tuturor nevoilor vieții noi. Și dacă Îl vedem așa, atunci Tatăl spune: „Așa gândesc Eu despre El. Ceea ce voi vedeți la El, văd și Eu.” Și apoi Tatăl începe să vorbească cu noi despre El și spune: „Priviți cât de minunat este El!” El ne îndreaptă spre această glorie. De ce? Deoarece noi trebuie să avem părtașie cu El. Noi trebuie să avem aceleași simțăminte, pe care El le are și să vedem pe Fiul așa cum El Însuși Îl vede. Noi trebuie să vedem toată gloria Lui, ca să putem vorbi cu Tatăl despre ceea ce noi avem în comun cu El: aceasta este Domnul Isus. De aceea Tatăl ni-L prezintă așa.

Să privim pe Acela, pe care Tatăl L-a glorificat

Dar aceasta nu este singurul lucru. Nu numai lucrarea pe cruce este minunată pentru Tatăl, și nici nu numai ce El ca Fiul era pe pământ: un Om adevărat, desăvârșit și unic. Desigur aceasta este adevărată hrană pentru inima noastră. Da, este mana, din care avem voie să mâncăm, este carnea și sângele din care potrivit cu Ioan 6 avem voie să mâncăm și să bem, prin care primim viața și prin care noi rămânem în El. Acolo găsim cu adevărat tot ce este necesar pentru viața noastră spirituală. Însă apoi Tatăl ne îndreaptă atenția spre El, așa cum El este acum în glorie și ne spune totodată: Priviți aici, unde El este în glorie și șade la dreapta Mea. Eu L-am pus Cap peste *toate* lucrurile și *toate* le-am supus la picioarele Lui (Efeseni 1.20-22). Într-adevăr acum încă nu vedem că toate Îi sunt supuse (Evrei 2.7-9), dar Eu am stabilit aceasta ca plan al Meu. Eu am zis: „Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut sub picioarele Tale” (Faptele Apostolilor 2.34,35). Și acum L-am pus Cap peste toate lucrurile, pe El, Cel care la cruce era imaginea slăbiciunii. El este acum imaginea gloriei.

El, Cel care la cruce a fost cel mai de jos între toate creaturile care gândesc, a fost pus acolo peste toate lucrurile. Potrivit cu 1 Corinteni 15.27 numai Tatăl este exclus de la aceasta, Cel care I-a supus toate lucrurile. Toate celelalte Îi sunt supuse Lui. Tatăl spune acum: Priviți gloria Lui! Priviți cum Eu I-am predat toate! Priviți cum El stă acolo pe tronul Meu! Tatăl ne îndreaptă privirea spre Domnul Isus, și gloria, pe care noi o vedem apoi, este așa de mare, că privirea ei ne transformă. El face aceasta, pentru ca oamenii prin contemplarea acestei Persoane „minunate” să fie transformați după același chip din slavă în slavă (2 Corinteni 3.18) și pentru ca noi, dacă am voie să spun așa, să dorim tot mai mult să-L vedem. Inima Tatălui are numai *o singură* dorință: ca noi să privim la El și ca inimile noastre să fie pline de El. De aceea Tatăl spune: Îl vedeți în glorie? Așa veți fi și voi în curând. Eu am hotărât ca voi curând să fiți așa ca El, pentru ca El să fie Cel Întâi-născut dintre mai mulți frați (Romani 8.29). Dacă vrei să ști viitorul tău, atunci privește la El.

Să privim gloria Sa ca viitor Domnitor

Și apoi Tatăl ne îndreaptă atenția spre ceea ce Fiul va face în curând, și anume că El va veni pe norii cerului ca să ia aici pământul în posesiune, și nu numai pământul, ci universul întreg, deoarece *toate* I-au fost supuse. În ce chip minunat va face El aceasta! Tatăl spune: Uită-te la tine însuși! Tu ai fost un păcătos pierdut. Acum, prin lucrarea de la cruce

1. tu ai devenit un mântuit, ale cărui toate păcate au fost iertate.
2. natura ta veche a fost îndepărtată de Dumnezeu, și tu nu mai ești în carne.

3. tu vei avea în curând un trup glorificat, așa după cum tu posezi deja viața de înviere.
4. tu vei fi curând cu El în glorie.

Dar aceasta nu este totul. Lucrarea Lui nu servește numai pentru a salva pe păcătoșii pierduți și să-i facă copii ai lui Dumnezeu, ci pe baza aceluiași sânge prețios pământul acesta, pe care-l vezi în jurul tău, va fi adus curând înapoi la Dumnezeu. Acum el stă încă sub blestem, este murdărit de păcatele oamenilor și este supus lui satan. Din cauza blestemului cresc spini și pălămidă pe el. Dar pe baza aceleiași lucrări, pe care El a făcut-o la cruce, El va îndepărta în curând blestemul de pe pământul acesta și va nimici puterea lui satan. În final El va face cerul acesta un cer nou și pământul acesta un pământ nou, pe care va locui dreptatea. El va readuce iarăși totul în armonie cu Dumnezeu. Aceasta nu va fi armonia care a existat cândva în creație, și care de asemenea era lucrarea Sa, ci va fi o armonie nouă, care va fi în chip desăvârșit în concordanță cu planurile lui Dumnezeu. Ea va fi reflectarea și descoperirea a ceea ce este Dumnezeu Însuși: lumină și dragoste. Toate vor fi realizate în curând de El Însuși pe baza lucrării Sale. Și dacă apoi ne gândim: „Va putea El aceasta?“, atunci Tatăl spune: „Da, și la început El a creat toate.”

Toate lucrurile au fost făcute prin El și pentru El

Tatăl ne lasă apoi să vedem că tot ce El a făcut vreodată, Fiul Său le-a făcut. „La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul.” (Geneza 1.1) Deci, era Fiul Cel care le-a făcut. El a vorbit. El a făcut lucrarea descrisă în Geneza capitolele 1 și 2. El este Creatorul tuturor lucrurilor. Tot ce este creat a luat ființă prin El și deoarece El este Creatorul, El trebuie să fie și Restauratorul. El, Cel care prin puterea și înțelepciunea Sa a creat universul, va da naștere și la noua creație tot prin puterea și înțelepciunea Sa. Este puterea pe care El a arătat-o la cruce, atunci când El S-a dat la moarte și S-a predat autorității vrăjmașilor Săi. Și este înțelepciunea minunată, pe care El a arătat-o acolo, când murind a pus baza pentru mântuirea păcătoșilor pierduți și pentru mântuirea din cer și de pe pământ. Această înțelepciune și putere le-a arătat El acolo în acea stare pe care oamenii o privesc ca întruchiparea nebuniei și slăbiciunii. Prin această putere și înțelepciune El va readuce toate în armonie minunată cu Dumnezeu. Numai că de data aceasta toate vor fi mult mai minunate decât erau la început. Prin păcatul care a venit în cer și pe pământ prin căderea lui satan și a omului, totul s-a stricat și s-a îndepărtat de Dumnezeu. Dar Domnul în înțelepciunea și puterea Sa, prin puterea dragostei, cum pot desigur să spun, face din acestea ceva care slujește la glorificarea nespus de mare a lui Dumnezeu. Și aceea prin care omul însuși s-a prăbușit în nenorocire, prin care lumea întreagă a ajuns în robie și prin care astăzi încă „întreaga creație suspină și este în durerile nașterii” (Romani 8.22), aceasta El o inversează și face din ea un izvor de bucurie nesfârșită, fericire nesfârșită, mulțumire nesfârșită și glorie nesfârșită pentru creaturile decăzute.

Poziția noastră minunată în Hristos

Ah, imaginați-vă un moment aceasta! Ce era Adam înainte de căderea în păcat? Da, el era o persoană minunată într-o poziție minunată, căci El a fost pus în grădina Eden, pentru ca acolo să savureze creația minunată. Față de aceasta să ne privim pe noi și aceea pentru care Dumnezeu ne-a făcut și curând va face, așa cum ne este spus în 1 Ioan 3.2: „Vom fi ca El”.

Care poziție este mai minunată? Este poziția pe care a ocupat-o atunci Adam comparabilă în vreun fel oarecare cu poziția pe care noi o vom ocupa în curând? Adam era capul creației pământeste. Dar Efeseni 1 ne spune că noi vom domni împreună cu Hristos nu numai peste pământ, ci peste universul întreg, deci și peste cer. Adam nu a domnit niciodată peste cer, ci numai peste grădina Eden, numai peste această bucațică de pământ. Noi însă în curând vom domni cu Hristos peste univers și vom judeca chiar pe îngeri. Nu este aceasta în sine însuși mult mai mult și nespus de minunat? Dar în afară de aceasta noi suntem copii ai lui Dumnezeu! Ce este aceasta în comparație cu relația în care sta Adam față de Dumnezeu? Ce este poziția lui Adam, pe care el o avea în Paradis înainte de căderea în păcat, comparată cu ceea ce stă scris în Efeseni 1.4, și anume, că Dumnezeu ne-a ales pentru înfiere pentru Sine Însuși, deci ca fii pentru inima Lui, și de aceea noi putem spune deja acum: „Ava, Tată!” Și se poate compara locuirea în Paradis, în grădina Eden, cu locuirea noastră în casa Tatălui? Nu este locuirea în casa Tatălui nespus mai minunată?

Toate acestea le-a realizat Domnul Isus, respectiv le va realiza. Prin căderea în păcat noi oamenii am pierdut Paradisul, unde Adam într-un anumit sens putea savura prezența lui Dumnezeu. Acum omul trebuie să locuiască pe pământul blestemat. Pe el îl așteaptă iazul de foc, locul care se cuvine păcătosului, unde el va fi veșnic departe de Dumnezeu. Din această poziție ne-a scos El, pe noi cei care avem dreptul să-L cunoaștem ca Salvatorul nostru, și în Sine Însuși ne-a dat un loc în cer. Și cândva El ne va da un loc ca și copii în casa Tatălui și Dumnezeu va locui cu noi.

Așa a luat El păcatul, ceea ce noi oamenii am stricat și tot ce este greșit, ca prilej pentru lucrarea Sa. Prin lucrarea Sa ne-a adus la ceea ce este cel mai minunat, cel mai glorios și cel mai înalt, care poate exista pentru o creatură.

Îl vom vedea așa cum este!

Ce Persoană minunată trebuie să fie El! Curând noi, cei care Îl cunoaștem, Îl vom vedea așa cum este. Acum noi cunoaștem gloria Lui numai parțial. Dar în 1 Ioan 3.2 se spune: „Vom fi ca El”. Inima noastră Îl cunoaște deja acum. Când El va veni în curând, atunci El ne va da un trup nou, potrivit celor spuse în Filipeni 3.21, care va fi asemenea trupului Său de slavă. Și în același moment El ne va lua cu Sine, pentru ca noi să fim pentru totdeauna la El. Atunci noi Îl vom cunoaște așa cum este, aceasta înseamnă așa cum este în Sine Însuși, în gloria Sa minunată.

Ce înseamnă Isus Hristos pentru tine astăzi?

Acum vreau să pun din nou întrebarea: Ce înseamnă Isus Hristos pentru tine? Întrebarea nu este, ce va fi El în curând pentru noi. În curând noi Îl vom vedea, când vom fi în glorie. Atunci vom putea numai să spunem despre El ceea ce Tatăl a spus despre El: „În El Mi-am găsit plăcerea.” Când Îl vom cunoaște și vom vedea cum este, atunci nu poate fi altfel, decât să ia naștere această mărturisire în noi. Într-o măsură mai mică noi putem savura deja acum aceasta, dar în chip desăvârșit abia atunci când vom fi la El. Dar aici pe pământ vreau să mai adresez încă odată întrebarea la fiecare din noi și mie însumi: Cine este Isus Hristos pentru tine și cine este Isus Hristos pentru mine? Sunt aici între noi din aceia care nu-L cunosc ca

Domn al lor, ca Acela care îi salvează? Ah, gândește-te cine este El! Și gândește-te și la urmările răspunsului tău! Sub cer nu este nici un alt nume în care noi putem fi mântuiți.

Și nouă, celor care Îl cunoaștem, ne pun întrebarea: Ce este El pentru inima ta și ce este El pentru inima mea? Am văzut noi ceva din gloria Lui, pe care o revelează Cuvântul lui Dumnezeu? Am cunoscut noi ceva din El, pe care în curând îl vom contempla, dar care ne este deja acum descoperit? Am înțeles noi ceva din cuvintele: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea”? Locuiește în inima noastră ceva din această minune: este Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine, Acela în care eu mi-am găsit plăcerea? – Dumnezeu să ne ajute să fie așa!